

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Pastorační plán farnosti?

Asi si mnozí dobře pamatujeme, jak se v našem hospodářství v dobách minulých vytvářely jedinečné pětileté plány, které pak zpravidla, rozuměj na papíře, byly splněny na sto a více procent. Všichni přitom věděli, jak se věci ve skutečnosti mají.

Snad proto jsem zpočátku s jistými rozpaky přijímal úmysly a výzvy našich biskupů vytvořit jistý “pastorační plán farnosti”, a to jednak na tento nový právě začínající školní rok, ale i na delší časové období (do roku 2010). Pastorační plán by měl přitom vycházet z analýzy farního života, tedy ze stavu, jaký v daném místě skutečně je. Měl by též po zvážení konkrétních možností dané farnosti načrtnout, co by se dalo dělat a kam by se snad farnost mohla posunout. Jinými slovy řečeno: Byli jsme jako kněží vyzváni, abychom se spolu s farníky a zvláště s členy pastorační rady hlouběji zamýšleli nad životem farnosti a hledali i společnou vizi, jak jej prohlubovat a jak působit i misijně na lidi kolem nás. To vše samozřejmě s vědomím, že bez hlubší modlitby a pevného zakotvení v Kristu, jenž jako jediný Boží lid může vést, dopadnou podobné aktivity stejně jako všechny “úspěšné” pětiletky...

Rádi bychom se proto i touto formou obrátili na vás - farníky s prosbou, abyste při tvorbě pastoračního plánu pomohli. Přivítali bychom vaše odpovědi na otázky jako: “V čem vidíte pastorační priority života naší farnosti?” “Co Vám v životě naší farnosti chybí?” “Jak a čím by bylo možné život farnosti obohatit?” atd. Budeme vděčni i za jakékoli kritické připomínky, které nám pomohou odhalit nedostatky, a ještě raději budeme, pokud navrhnete cesty, jak je překonat. Je také přirozené, že nestačí mít jen dobré nápady, ale vždy tu musí být někdo, kdo se pokusí to či ono realizovat. Snad by nás proto zamýšlení nad možným pastoračním plánem farnosti mohlo přivést i k odpovědi na otázku: “Čím chci a mohu život farnosti obohatit já?”

Pokud si tedy najdete čas a budete se chtít k hledání určité vize a tvorby pastoračního plánu připojit, zašlete své náměty a připomínky do 10. září na adresu farnosti (Seydlovo nám. 24) nebo e-mailem na farnost.beroun@seznam.cz. Podpořte, prosím, toto naše společné hledání také modlitbou.

J. Pecinovský

redakční archiv

Zprávy z farnosti

- **Projekt přístavby katolické mateřské školy:** Projekt přístavby naší KMŠ se budeme snažit realizovat v příštím roce. Již letos nás ale čekají přípravné práce, z nichž některé bychom rádi provedli svépomocí...*O projektu přístavby čtete více níže v rubrice KMŠ*
- **2. září - první pátek v měsíci:** Příležitost k přijetí svátosti smíření bude v kostele sv. Jakuba **od 16.00 hodin. V 17.30** hodin začíná mše svatá a po ní následuje pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.
- **Svátek Narození Panny Marie:** V Berouně bude bohoslužba ve čtvrtek **8. září** v kostele sv. Jakuba **od 17.30 hodin**.
- **Poutní mše sv. Hýskově:** Svátek Narození Panny Marie budeme též slavit při poutní mši svaté v Hýskově v neděli **11. září v 8.00 hodin**.
- **Výuka náboženství v novém školním roce 2004/2005:** První setkání mládeže a dětí, které budou v tomto školním roce navštěvovat výuku katolického náboženství, se uskuteční **v kapli Povýšení sv. Kříže v úterý 6. září v 16.00 hodin**. Po skončení mše sv. budou děti rozděleny do skupin podle věku, znalostí a časových možností. **Rozvrh hodin vezměte s sebou!**
Večerní bohoslužba v kostele Zvěstování Páně odpadá!

Předběžný rozvrh hodin náboženství:

	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek
9.00 - 9.30		mateřská škola			
14.00 - 14.45	3. - 4. tř.				
14.45 - 15.30	5. - 6. tř.				7. - 9. tř., gymnázium
15.00 - 15.45		1. - 2. tř.			

Tento rozvrh je předběžný, může být v případě nutnosti změněn. Uvádíme jej takto s předstihem proto, aby si rodiče s dětmi mohli jiné aktivity plánovat tak, aby s výukou náboženství nekolidovaly.

- **Příprava dospělých ke křtu:** Také letos budou od počátku školního roku pravidelná setkání pro dospělé, kteří svou cestu k Bohu a k prožívání své víry v Církvi teprve hledají. Setkání budou probíhat v budově fary **každou středu od 18.30 - 20.00 hodin. První setkání se uskuteční ve středu 7. září od 18.30 hodin na faře.**
- **Biblické hodiny:** Pravidelně **každý čtvrtek po večerní mši od 18.30 hodin** se budeme scházet ke společným biblickým hodinám. V uplynulých letech jsme nejdříve otevírali apoštolské listy a knihu Zjevení sv. apoštola Jana, pak jsme se ponořili do knih "Dvanácti malých proroků", pak přišly na řadu knihy mudroslovné. **První nynější setkání, tentokrát s prorokem Jeremiášem, se uskutečnilo ve čtvrtek 1. září od 18.30 v budově kaplanky.** Kdo chce objevovat hloubku Božího slova, je zván a vítán.
- **Hrnčířské trhy:** Ve dnech **10. a 11. září** se uskuteční tradiční hrnčířské trhy.
Prosba: Prosíme o pomoc s přípravou tradiční tomboly. Vyzýváme především skauty, ale i kohokoli z ostatních. Není nutná žádná kvalifikace, pouze chuť. Je třeba pomoci s realizací, prodejem a distribucí losů. Vítaní jsou i pomocníci pro hlídání v kostelech, které by měly

být otevřeny po celý den. Možnost provozovat tombolu znamená nezanedbatelný zisk pro farnost. **Ozvěte se co nejrychleji P. Michalu Němečkovi** na tel: **605 299 314**. Děkuji.

- 📌 **Svátek Povýšení sv. Kříže - 14. září:** Mše bude **od 17.30 hod.** v kostele sv. Jakuba.
- 📌 **Památka sv. Ludmily - 16. září:** Mše sv. v den svátku bude slavena v kostele sv. Jakuba v 17.30 hodin.
- 📌 **Slavnost sv. Václava, mučedníka, hl. patrona českého národa:** Slavnostní bohoslužba ke cti sv. Václava začíná v kostele sv. Jakuba ve středu **28. září v 17.30 hodin.**
- 📌 **Poutní mše sv. v Loděnici:** V neděli **2. října** v **9.30** hodin se v kostele sv. Václava uskuteční poutní mše sv. Ke slavnostní bohoslužbě a poté k příjemnému posezení a občerstvení na farní zahradě zvou loděničtí farníci.
- 📌 **Farní knihovna otevřena** vždy v neděli v sudém týdnu, tedy 11. 9., 25. 9. a 9. 10. vždy **od 10.30 do 11.15 hodin** v přízemí fary v Berouně.
- 📌 **Modlitební čtvrtky:** Rádi bychom uskutečnili jakousi modlitební stráž naší farnosti. Je zde celá řada "problémů", které je třeba v modlitbě svěřit Pánu - Charita, její projekty a plány, skautské středisko, Manželské i "mladé" společenství, KMSŠ a její potřeby, ale i cokoli dalšího, co každého z nás trápí... A je také mnoho věcí, za něž je třeba děkovat a chválit. Nejvhodnějším dnem se ukazuje čtvrtek, modlitbu bychom zprvu pořádali po domluvě občas, později snad pravidelně jednou za měsíc v kapli Povýšení sv. Kříže v Berouně na faře (s "Biblickou hodinou" čas nekoliduje, ale navazuje na ni). Modlitební večer by byl vždy "obětován" a zaměřen na prosby za konkrétní věc, vedení modlitby by se ujalo střídavě manželské společenství, charitní pracovníci aj. Způsob modlitby by mohl být také různý, podle dohody - tichá adorace, chvály s kytarou, modlitba breviáře či růžence... Kdokoli se můžete zapojit, budete vítáni! *První modlitební setkání - modlitba za charitu se již uskutečnila ve čtvrtek 30. 6. ve farní kapli a byla přítomnými hodnocena velmi kladně. Zdá se, že již přináší své plody. V tomto školním roce bude první setkání ve čtvrtek dne 15. 9. ve 20.15 hodin na Tetíně před svátkem sv. Ludmily za školství v regionu, zvláště za církevní školy ve sv. Janu pod Skalou a církevní školku v Berouně - po domluvě (tel.602 945 017) je možno zajistit odvoz od fary v Berouně.*
- 📌 **Pout' do kapličky povýšení Svatého Kříže ve Svatém Janu p. Skalou** bude ve středu **14. září v 20.00** hodin. Pozor: vezměte si baterku, přístupová cesta není osvětlena.
- 📌 **SBÍRKY: 26. června** proběhla v našich farnostech Svatopetrská sbírka na bohoslovce, při které se vybralo 4.188,50 Kč. **Svatováclavská sbírka** na církevní školství se uskuteční v neděli **25. září. Všem dárcům posíláme upřímné poděkování!**
- 📌 V neděli 24. 7. se bohoslužby ve farnosti sv. Václava v Loděnici zúčastnila loděnická rodačka paní Kohlíčková a její manžel, kteří již třicet let žijí v Praetorii v Jižní Africe. *Kam až se rozlétnou zdejší ovečky...*
- 📌 Na říjen se připravuje **pout' na Svatou horu**; přesné informace budou v ohláškách v kostele, předběžný termín je 8. 10. 2005.
- 📌 **P. Josef Pecinovský** má nové mobilní telefonní číslo: **724 227 853**.
- 📌 **Fotografie z Farní dovolené 2005:** Soubor všech fotografií na CD (cca 900 fotografií) je možné objednat u L. Vašků na tel: **602 129 195**, email: **vasku@omadeg.cz**. K dostání je i CD s fotografiemi z minulého "ročníku". Vyběr fotografií najdete též na www stránkách farnosti Beroun.
- 📌 Kratší název www stránek farnosti Beroun: **www.beroun.farnost.cz**

Z vikariátu

- **V. vikariátní pout' na Tetín:** V sobotu **17. září 2005** se koná již V. vikariátní pout' ke sv. Ludmile na Tetín. Při této pouti se chceme modlit především za všechny farnosti našeho vikariátu. Poutní mše sv. začíná v kostele sv. Ludmily v **10.00 hodin**. Bližší program pouti bude včas inzerován.

Koncerty v kostelích

- Zveme na koncert duchovní hudby **“Pocta starým mistrům”** konaný u příležitosti Dnů evropského kulturního dědictví v sobotu **10. září 2005 v 16.00 hodin** v kostele sv. Jakuba apoštola v Berouně.
- Komunitní centrum sv. Prokopa, vokální soubor Geshem, spolek Slavibor a Měst. část Praha 13 pořádají festival černošských spirituálů **Spiritual Fest 2005 v sobotu 17. září od 13.00 do 22.00 hodin**. Na venkovní scéně od 13.00 hodin vyslechnete například Besharmonii, Cantarinu, Hradecké komorní tucteto a jiné soubory; od 17.30 se vše přesune do sálu komunitního centra, kde se můžete těšit **na Irenu Budweiserovou, Svát'u Karáska, skupinu Geshem, VocKap, True Harmony, Bezefšeho** a další. Nejsnadněji se sem dopravíte metrem B na stanici Hůrka odkud už vyhlížíte nový modrý kostel...
- Dne **17. 9.** bude v **16.00 hod.** tradiční koncert Spirituál Kvintetu ve Svatém Janu pod Skalou. Počet vstupenek v ceně 100 Kč/dospělí, 50Kč/děti je omezen, proto si je zamluňte včas v obvyklých předprodejích (viz plakáty).
- **Velký zahradní koncert** skupin Jablkoň a Spirituál Kvintet na zahradě Domova sv. Karla Boromejského v Praze dne **18. 9. 2005 v 16,30 hodin**. Předprodej vstupenek bude zahájen 5.9. na těchto místech: Domov sv. Karla Boromejského, K Šancím 50, Praha - Řepy, tel: 235 323 800, Nemocnice Pod Petřínem, Vlašská 36, Praha 1, tel: 257 197 111. Výtěžek koncertu bude věnován na nákup nových polohovacích postelí pro pacienty Domova sv. Karla Boromejského v rámci sbírkové kampaně „Pomozte STarým, nEmocným Lidem“ (POSTEL). Koncertu bude 14. 9. od 14:00 – 19:00 hodin předcházet závod s nemocničními postelemi v parku Ladronka na Praze 6, zahrada Domova sv. Karla Boromejského, K Šancím 50, Praha - Řepy
- **Koncert vážné hudby v Tereziánském sále Břevnovského kláštera** dne 18. září 2005 od 15.00 hod. Zazní zde díla J. S. Bacha, J. Haydna, W. A. Mozarta, a dalších v podání Ludmily Grainerové – soprán a Alexandra Sedláčka – tenor za klavírního doprovodu Miroslava Sekery. Vstupné dobrovolné. Koncert připravila agentura Harmonie www.webpark.cz/harmonie
- **Benefiční koncert Arcidiecézní charity Praha v Obecním domě** v pondělí 31. 10. v 19.30 hodin ve Smetanově síni Obecního domu v Praze. Program večera uvádí Marek Eben, na pořadu jsou díla: Antonín Rejcha: Te Deum a Gabriel Furé: Pelléas a Mélissande. Výtěžek koncertu je určen na výstavbu První česko-ugandské nemocnice a školy pro porodní asistentky v Ugandě. Informace lze obdržet a vstupenky objednat na Arcidiecézní charita Praha, Londýnská 44, Praha 2, tel.: 224 246 519 (73), [http: www.charita-adopce.cz](http://www.charita-adopce.cz), e-mail: paha@charita-adopce.cz

Skauti

- Vůdcové střediska Radost a Naděje děkují všem, kdo se podíleli na přípravě a provozu letošního tábora. Můžeme být rádi, protože dětem se líbil i přes deštivé počasí, které nás provázelo po celý

první týden tábora. Na tomto táboře jsme mezi skauty přivítali naše nové členy: vlčata, světlušky, skauty a skautky. Každý z nich totiž splnil svůj skautský slib, díky kterémuž se stal/a skautem. Všechny vítáme mezi sebou a přejeme hodně zdaru. Příští rok pokud se vše podaří zařídit, bychom jeli znovu do Rožmitálu pod Třemšínem. Tak se snažme! -pč-

✿ **Skautské schůzky v roce 2005/2006:**

Chlapecký oddíl se bude scházet vždy ve **středu** od **16.00 – 18.00 hod.** ve skautské klubovně na faře. První schůzka chlapeckého oddílu proběhne **14. 9. 2005**. Bude to zahajovací schůzka.

Dívčí oddíl se bude scházet v **pátek** od **16.00 – 18.00** ve skautské klubovně na faře.

✿ Všechny další informace se dozvíte na telefonních číslech 731 801 892, 731 218 330.

✿ Ve **středu 7. 9. 2005 v 18.30** proběhne **středisková rada**. Sejdeme se v klubovně na faře.

✿ Vzhledem k tomu, že se ve dnech 10. – 11. 9.2005 konají v Berouně již tradičně Hrnčířské trhy, chci vyzvat všechny, kdo už mají zkušenosti s prodáváním tomboly a poprosit je o spolupráci na těchto trzích. V rámci jejich možností! Tímto zvu i ostatní, kteří by chtěli pomoci s prodáváním tomboly, aby se nám ozvali na telefonní čísla 721 801 892, 605 299 314 co nejdříve, neboť bude potřeba se ještě před Hrnčířskými trhy sejit. Všem předem děkuji. *Petr Čapla*

✿ **Fotografie ze skautského tábora 2005:** Je možno objednat CD s fotografiemi z tábora Huťě pod Třemšínem. Je zde kolem 1000 fotografií a několik videosekvencí; cena 20,- nebo výměnou za prázdné CD. Objednávky A. Vašků tel.: **602 129 195**, email: **vasku@omadeg.cz**. Výběr fotografií naleznete též na www stránkách farnosti Beroun.

FARNÍ CHARITA BEROUN

✿ **Hledáme dobrovolníky pro pečovatelskou službu!** Farní charita Beroun hledá dobrovolné spolupracovníky pro projekt Pečovatelské služby o staré a zdravotně postižené spoluobčany. **Požadujeme:** spolehlivost, sociální citění a dobré komunikační schopnosti. Předchozí zkušenosti a vlastní dopravní prostředek vítány.

Kontakt: Vladislava Karešová, tel: 311 600 299, mobil: 606 751 449.

✿ **Upozornění FCH!** Upozorňujeme, že bývalý klient AD sv. Jakuba **Miloš Korda** se **neoprávněně** vydává za lesního inženýra a **neoprávněně používá** razítko s adresou AD, kde již nebydlí (Ing. Miloš Korda, lesní inženýr Roháče z Dubé 131 266 01 Beroun 4 – Zavadilka). Jmenovaný zneužívá důvěry a nabízí práci, pro kterou nemá kvalifikaci (sadba a prořezávání stromů atd.).

☞ K Klub Beroun zve srdečně všechny farníky **na setkání, oheň a příjemné přebývání u příležitosti zahájení školního roku v sobotu 10. září v Loděnici** na kostelní zahradě. S sebou si prosím vezměte dostatek jídla, pití a hudebních nástrojů!

☞ **Společenství mládeže:** Pravidelná setkání **každý čtvrtek od 19⁰⁰ hod. v Berouně na faře v přízemí**. Zveme všechny mladé nejen věkem, kteří chtějí strávit večer u čaje či kávy,

ale i s modlitbou a prožitkem blízkosti. Tu a tam společná cesta do přírody, za zábavou a pod. Začínáme prvním čtvrtkem v září. Těšíme se na Vás.

 “Kytarovky” - nad tímto setkáváním visí zatím velký otazník, předešli interpreti se “rozjeli do světa” a zatím se nepodařilo domluvit či zformovat pokračovatele. Byli bychom velice rádi, kdyby se tradiční společné zpívání obnovilo, kytara nám v kostele občas prostě chybí. Původní termín schůzek byl **vždy v neděli v 16⁰⁰ hod. v kaplance v Berouně na faře**. Výsledek úsilí bylo možné posoudit a prožít příjemnou mši s rytmickými písněmi **každých čtrnáct dní na nedělní večerní mši v Berouně v kostele sv. Jakuba. Bude tomu tak opět?** Zveme všechny hudebně zdatné, zkusme to znovu “rozjet”...

 Pokolínská pouť do Staré Boleslavi 27. 9. - 28. 9. 2005. Chcete si připomenout atmosféru Setkání mladých s papežem v Kolíně nad Rýnem? Pout' začíná na faře v Praze - Vinoři, odjezd do VINOŘE z Nazareta v 17.00 hodin nebo individuálně. Začátek programu od 18.00 - 19.00 hodin. Připraveno malé překvapení! Přihlášky do 25. 9. 2005 na tel: 244 910 469, e-mail: adcm-pha@volny.cz, mladez@apha.cz

Diář Manželského společenství

 Z důvodu nedávného návratu z farní dovolené a stálého prodlévání myslí (toužících ještě po volnu) na úbočích hor jsme se nedisciplinovaně zatím ještě nedomluvili na datu prvního setkání. Proto navrhujeme **tentokrát se spojit s “modlitebním čtvrtčním společenstvím” 19. 5. ve 20.15 hodin, kde se domluvíme na dalším ...** Informace na tel. číslo 602 945 017.

Zprávy odjinud

 Humanitární sbírka šatstva: Diakonie Broumov ve spolupráci s panem Pavlem Jamborem pořádá v **Berouně dne 14. 9. 2005** humanitární sbírku šatstva - přímo do automobilu. Časy: 13⁰⁰ - 14⁴⁵ ul. K. Čapka u koupaliště; 14³⁰ - 15⁴⁵ parkoviště Delvita; 16⁰⁰ - 17¹⁵ Kr. Dvůr - U Tří Zvonků; 17³⁰ - 19⁰⁰ vlakové nádraží Beroun - Závodí. **Humanitární sbírka proběhne též v Hořovicích a to 21. 9. 2005.** Podrobnosti naleznete na letáčích v kostele!

 Přijed' na TEC+! Jde o třídní duchovní program pro mladé od 16 let do 23 let (věk je uveden informativně), který je postaven na společném prožívání velikonočního tajemství. Nejbližší: **7. - 9. 10. 2005 ve Vinoři - na faře, 190 00, Praha 9, v křesťanském centru**, Program začne v pátek v **17 hodin**, přijed', prosím, podle svých možností alespoň půl hodiny předem. (Spojení MHD: Ze stanice metra B Vysočanská, autobusem č. 259, 373, 354 do vesnice VINOŘ – zastávka U Hřbitova.) Přihlášky a kontakt: **Miriam Fabianová, Ptice 92, 252 18 Úhonic, tel: 311 678 319, mobil: 608 542 893, e-mail: fmiriam@seznam.cz, web.katolik.cz/tec.**

 Jáhenské svěcení v Praze: V sobotu **3. září** při slavnostní bohoslužbě **od 10.00 hodin** vysvětlí v katedrále sv. Víta, Vojtěcha a Václava pražský arcibiskup Miloslav kardinál Vlk nové jáhny pro pražskou arcidiecézi: Mgr. Benedikta Hudemu a RNDr. Mgr. Matúše Kociána. K této slavnosti celé arcidiecéze jste všichni zváni.

 V sobotu **10. 9. v 17 hod.** bude v pražské katedrále **přijetí nových katechumenů** do katechumenátu - tedy do užší přípravy na křest. Také z našich farností bude několik nových katechumenů. Modleme se za ně, aby je Pán posílil na jejich cestě.

 Společná modlitba za povolání. Vždy první pátek v měsíci se koná v kostele sv. Ludmily v Praze (nám. Míru) adorace za nová povolání ke kněžskému i zasvěcenému životu, za rodiny a za

věrnost všech. Adorační den je vždy zahájen mší svatou v 7.30 hod., po ní následuje celodenní eucharistický výstav s možností individuální adorace; společná adorace od 15.30 hod. Adoraci tentokrát vedou **minorité a sestry apoštolátu sv. Zakončena** bude společným slavením eucharistie od 16.30 hod. Informace na www.volny.cz/kvpzr.

- **Výstava** - Centrální katolická knihovna KTF UK, Arcibiskupský seminář, Thákurova 3, Praha 6 - Dejvice si vás dovoluje pozvat na letní výstavu **Čas, který se hroutí do věčnosti: Břetislav Štorm** (architekt, grafik, spisovatel, heraldik, 1907-1965). Výstava byla zahájena ve středu 22.června v 17 hodin, potrvá do 25.září. Otevřeno bude denně 9 – 18 hodin. O prázdninách je knihovna uzavřena, od září začne sloužit veřejnosti v obvyklých hodinách (více na www.ckk.cz).
- **Katechetický kurs** - dvouleté studium v katechetickém centru ve spolupráci s projektem celoživotního vzdělávání KTF UK. Bližší informace ADKS: 220 181 317, cpr@apha.cz.
- **Poutní mše sv. na svátek sv. Ludmily v bazilice sv. Jiří na Pražském hradě 16. 9. 2005.** Kontakt: Římskokatolická farnost u katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha, Staré proboštství 48, 119 00 Praha 1 - Hradčany, tel./fax: 257 531 622 kostel sv. Jiří Praha 1 - Hrad 17.00 hod.
- **Mistrovství ČR ve znalostech Bible, 17. 9. 2005:** Čtvrtý ročník Mistrovství České republiky ve znalostech Bible se uskuteční v Jednací síni Senátu Parlamentu České republiky pod záštitou JUDr. Petra Pitharta, 1. místopředsedy Senátu. Více na internetových stránkách České pobočky Mezinárodního křesťanského velvyslanectví Jeruzalém www.icej.cz Jednací síň Senátu Parlamentu České republiky, Praha 1
- **Poutní slavnost v kryptě sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi** v den jejich svátku **26. 9. 2005** v 18.00 hodin. Kontakt: Staroboleslavská kapitula, 250 02 Stará Boleslav, tel.: 602 204 213, 602 306 186
- **Národní svatováclavská pouť do Staré Boleslavi.** Jak se již stalo pěknou tradicí, je tady opět pozvání na Národní svatováclavskou pouť do Staré Boleslavi, která se koná ve středu **28. září 2005**, v den slavnosti svatého Václava, mučedníka a hlavního patrona českého národa. V předvečer svátku (27. 9.) proběhne v bazilice sv. Václava slavnostní svatováclavský koncert za přítomnosti významných hostů, který bude zakončen v kryptě sv. Kosmy a Damiána. Hlavním bodem programu bude mše sv. na Mariánském nám. 28. 9. v 10:00 hod., jejímž hlavním celebrantem bude pražský arcibiskup kardinál Miloslav Vlk, koncelebrovat spolu s ním budou biskupové českých a moravských diecézí. Přímý přenos mše sv. ze Staré Boleslavi bude druhý program České televize, Český rozhlas a rádio Proglas. Národní svatováclavskou poutí doprovází bohatý kulturní program na staroboleslavském náměstí a slavnostní koncert vojenské dechové hudby v chrámu Nanebevzetí Panny Marie. Mezi jiným se na střeďeční odpoledne počítá s připraveným programem rádia Proglas, s vystoupením skupin Magnum Jazz Bigband, Bílá nemoc, YO YO Band...
- **Poutní mše sv. v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha** v Praze Hradčany **28. 9. 2005** v 18.00 hod.
- **Služba křesťanů – laiků ve zdravotnických zařízeních** Další seminář na téma "Služba křesťanů - laiků ve zdravotnických zařízeních" pořádá Pastorační středisko brněnské diecéze v sobotu 24.9.2005. Přihlášky je třeba podat nejpozději do 15.9.2005. Brno: Již podruhé se pro všechny zájemce bez rozdílu vyznání bude v Brně konat seminář na téma "Služba křesťanů - laiků v nemocnici, ústavu sociální péče, léčebně dlouhodobě nemocných, hospici či domově důchodců". Program semináře:* 8.30 Mše * 10.00 Doc. Anna Putnová: Jak vést přirozený rozhovor s nemocným* 11.00 Mgr. Jiří Prokop: Etika jako pravidla vztahů * 12.00

Oběd (hradí si každý účastník sám) * 13.10 Mgr.Ing. Jan Zachoval: Služba dobrovolníka z pohledu nemocničního kaplana * 14.10 Diskuse, závěr Závaznou přihlášku se jménem a adresou zašlete nejpozději do 15.9.2005 na adresu: Biskupství brněnské – Pastorační středisko, Zita Havlenová, Petrov 8, 641 43 Brno nebo zita.havlenova@centrum.cz.

 Víkend pro otce s dospívajícím synem aneb: „Mnoho mužů má děti, ale málo dětí má otce!“ Víkend se koná ve dnech 30. 9. až 2. 10. ve Skautské základně Mentaurov u Litoměřic. Věk syna 15 – 18 let. Pořádá Diecézní centrum pro rodinu biskupství litoměřického, bližší informace a přihlášky František Růžička, frantisek.ruzicka@mukrupka.cz

Koncert Hradišťanu ve Svatém Janu.

Na začátku července zorganizovala Svatojánská společnost v kostele ve Svatém Janu pod Skalou koncert jedné z nejpopulárnějších skupin v naší zemi: Hradišťan pod vedením Jiřího Pavlici. Koncert byl velmi zajímavý. J. Pavlica doprovázel všechny skladby slovem, které profánní písničky spojovalo s posvátným místem. Nádherná spontánní atmosféra a jedinečná hudba byla skvělým vrcholem letošní koncertní sezóny ve Sv. Janu. Na

poslední chvíli se přihlásil ještě americký dívčí sbor, který měl shodou okolností v Praze následující den koncert. Tak jsme udělali malý předkoncert. I toto vystoupení bylo hezké, i když trochu "americké". Kdo nestačil přijít, myslím, že bude mít možnost i zaok. -mn-

Nepřehlédnutelný hukot svatojakubské poutě

Svatojakubská pouť začala cestou do kostela, přesněji – na faru. Bůh mi dal, že jsem také něco mohla přidat k dobrotám na plný stůl, na oslavu svátku patrona města Berouna, svatého apoštola Jakuba. Chtěla jsem se ještě poradit s organizátorkou Janou kam svůj dík dát, ale ta už odkvapila na zkoušku Chrámového sboru sv. Jakuba. Písňe, a ty sólové, byly blízko nebi – tak se snad dá přiblížit boží dotek. Vychutnávala jsem si ho hned v první lavici, snad mi neunikla ani nota. Kázání pana faráře bylo zas výživné: **odvaha přijmout svoje povolání**, oběť skrze Krista, **dávat druhý sebe v dobrých skutcích, bez kupčení**. Poslouchala jsem a pozorovala Vojtíška. Aniž se ti dva mohli domluvit, jako by jeden druhého provázeli. Chlapeček totiž slova pana faráře tlumočil svým, sotva tříletým srdíčkem neodolatelně věrně. Takový film nikde nevidíte. Je totiž zadarmo, a není na něj reklama. “Jen” za **ochotu přijít, naslouchat, pozorovat, hledat....** a těšit se z tolikeré naděje, každou chvíli proměňované ve skutečnost.

Bůh nás chce šťastné

Malý Vojtíšek, napojen mlékem z kojenecké lahve, vykonal snad svou první dlouhou pouť, právě mezi první lavicí a schůdkem pod kazatelským pultíkem pana faráře. V čase vstupních modliteb a v průběhu kázání přinesl pod schůdek kazatelny svůj košíček s plyšovými medvídky, pejsky... Pokládal je tam velmi pomalu, jakoby tím říkal, že mu nejsou

Poutní kázání u Svatého Jakuba *foto av*

lhostejní, že je má rád, pamatuje i na sestřičku a maminku a tatínka, od kterých je dostal. (nebo kterým je, pro tu důležitou chvíli, sebral – poznamenala později jeho maminka se smíchem.)

“Třeba udělat druhému snídani, usmát se na něho, když se mračí, mít trpělivost...” pokračoval pan farář.

Vojtišek asi ještě pár let snídani sám neudělá, za to se odevzdaně posadil vedle vyložených plyšových kamarádů, chvílemi znatelně potáhl z dudlíku, jakoby v hlubokém zamyšlení. Pak od své oběti poodstoupil, vrátil se k mamince... A pozoroval svou oběť z povzdálí. Ale jen na chvíli.

“Přijmout svoje povolání, odevzdat druhým, co je ve mně nejlepšího,” pan farář nadále poodkrývá naslouchajícím cestu, jak nalézt štěstí. Bůh chce naše štěstí, jako každý milující otec. Vždyť nám k tomu denně znovu a znovu dává sebe. Ukazuje, i políčky: dobro člověka, to není v sobectví ani ve strachu, a už vůbec ne v rezignující izolaci.

Vojtišek rozváznými krůčky, umírněnými tlustou plínkou, přistoupil k další variantě. Jednoho milého svého plyšáka po druhém naložil zpět do košíčku a sedl si vedle té nadílky sám... Ani teď ale u konce své poutě nebyl.

“Prosme o odvahu, přijmout to svoje povolání, o pokoru smířit se se svými nedostatky. S upřímným srdcem můžeme i je proměnit v dary pro druhé.” Do kázání se ozvalo hladové nemluvně. Napadá mě, kdyby se tak ozývaly naše hladové duše, po božím slovu laskavém a sytícím dobrem, které léčí zranění srdce... to by asi byl hukot.

Vojtišek byl sám se sebou v tichosti, plně se soustředil na svou pouť. Když se poněkolkáté vrátil ke svým neživým miláčkům, vyndal a nandal je zas zpět do košíčku. Teď už

rychleji, jako by tušil závěr kázání. Košíček tentokrát nechal celý u maminky. A sám si sedl na stupínek pod kazatelnu. Posadil se, ve tváři očekávání v celé síle nezměrně důležitých svých necelých tří let. Dočkal se. Na přijímání se houpal v náruči maminky, pak tatínka. Sestřička ho pohladila po vláscích a společně pokračovali v pouti, ve společné oslavě na farní zahradě.

I děti mají své chvílky

Na zahradě při společné oslavě pozoruji Vojtiška. Ráda bych pokračování. Předvedl boží obrázek živý při kázání o oběti. Snad sám svatý apoštol Jakub, na jehož připomínku jsme se tu sešli, jej vedl Duchem svatým. Nebo se alespoň účastnil v úsměvu přihlízejících, naslouchajících. Ten zázrak ale najednou zaklapl, a Vojtišek pobíhá, co mu jen napěchované kalhotky dovolí. Nikomu nedovolí, kromě maminky nebo tatínka, aby ho vzal do náruče. I děti mají své chvílky. Je jich tu jako berušek v kopru, a jiskří to mezi nimi láskou dětských srdíček. Raději končím milou rozmluvu s chlapcem, abych nerozdmýchala počínající nevinnou žárlivost děvčátka, jeho kamarádky.

makožska

Via air mail - z Berouna do Washingtonu

Nedávno jsme mluvily o všem možném s paní Libuší Stěhulovou z Berouna. A to my často, vždyť je to moje takřka teta! Nevím už, jak jsme se k tomu tématu dostaly, ale teta najednou prohlásila, že Berounský katolický zpravodaj posílá do Států. Tedy rozuměj do

Svatojakubské setkání na farní zahradě foto av

Spojených států, konkrétně do Washingtonu! A že se tam o něj pere nejen jedna česká rodina, ale i jiní naši rodáci a jejich známí. Zpravodaje si vždy půjčují navzájem, kopírují a rozesílají krajanům do dalších míst. Těší se na zprávy z rodné země, někteří mají obzvlášť radost z informací o Berouně a okolí. Tady vyrůstali a tady jsou jejich kořeny. I když se jim žilo v zahraničí svobodněji a mnohým se i dobře dařilo, tak tady u nás je ta stráž s mateřídouškou, tady jsou ty plácky, na kterých hráli kuličky. Není tedy divu, že vzpomínají často a rádi... Žasnou nad aktivitami berounských křesťanů, a proto si ze Zpravodaje udělali oběžník. Cesty šíření buď přes církve nebo přes Sokol. No žasla jsem i já! Teta sáhla do zásuvky a půjčila mi hrst dopisů na potvrzení svých slov, abych snáze uvěřila těm zprávám z ciziny, a tak jsem se na dálku seznámila s jejich autorkou.

Jmenuje se Dagmar Fialová, za svobodna Havlíčková, pochází z Tetína a letos jí bylo osmdesát let. Pro své spolužačky z rodinné školy je to Drahuška. Emigrovala v r. 1948, sama, bez rodičů. Někdo ji upozornil, že by bylo nejlepší opustit republiku, její otec byl jako důstojník pronásledován. V USA se provdala za Františka Fialu z Českých Budějovic. Celý život se věnovala činnosti v Sokole a letos dostala k narozeninám uznání za tuto práci od berounských členů Sokola.

Pomalu se začítám do stránek psaných na stroji a v duchu si doplňuji čárky a háčky, které v Americe opravdu neznají. Dopisy mají jedinou vadu - nejsou datované. Nedokážu je asi seřadit chronologicky. Ale úryvky z nich jsou moc zajímavé - no posuďte sami: "...Berounské Zpravodaje jsme přečetli a vzali je v neděli s sebou do kostela, naši známí nám je skoro vytrhli z rukou. To víš, každý je nedočkavý nějakých těch novinek, hlavně když jsou tak pěkné jako z berounské farnosti. Za všechny posílám vřelý dík..." Tato slova byla napsána před dvěma lety po návštěvě manželů Fialových v ČR, kdy si Zpravodaje odvezli s sebou. Od r. 1989 tu byli již mnohokrát, opakovaně také věnovali zřejmě větší částky (v době působení P. Bulína) na svatojakubské zvony. O něco později píše paní Fialová: "...Tak abych nezapomněla - děkujeme za dopis a za oba Zpravodaje. Nevíš, jak dlouho v nich listujeme, a to se čte sem a tam odzadu nebo zepředu. Nestačíme se divit, jak to ti mladí faráři u vás rozeběhli. A s tou hudbou, Libuško, to mě šlak bere, když čtu, jak se u vás koncertuje. My tu musíme sedět nasucho a nikde nic. Půlnoční mše jsou navečer, ze sboru, který tu máme, bys vylítla z kůže. Několik zpěváků je z vyslanectví a ti přijdou, jenom když se jim to hodí, a ti starší to nemůžou utáhnout... No člověku se dělá nanic... Tak přeci jen se u vás rozhodli, že opraví staré dobré varhany..." Ale to už je všechno jinak, varhany do kostela sv. Jakuba nakonec připutovaly z Holandska.

Z letošního roku : "Milá Libuško, mnoho díky za Tvůj dopis a za Zpravodaje, které jsem obdržela a na které jsem se promptně vrhla a četla a četla a četla. Nevíš ani, jak tu hltáme každou novinku z Berouna. Nevíš ani, jaký úspěch měl článek o nových maminkách (10 chyb prvomatek; pozn. LF), že jsem musela udělat několik kopií a poslat je do Sokola Cleveland a do Chicaga. To je článek, kde autor opravdu ví, co mluví... My v cizině jsme jako sirotci. Všichni ti, kteří utekli v osmačtyřicátém, tu nemají (kromě své rodiny) žádné další příbuzné, a tak ten náš blízký kruh přátel, většinou sokolů, kteří celá léta "sokolovali" v zahraničí, si připadáme jako náhrada za rodinu ... Abych nezapomněla, tak ten váš Zpravodaj je tady tak populární, že dokonce náš pan farář mě poprosil, jestli bych mu to taky vždy půjčila, že se mu to moc líbí. Tak Zpravodaj běhá

sem a tam. Jenom neposílej dvě stejná vydání. Tady když se někomu líbí nějaký článek, tak si udělá doma kopii, zbytečně se musí platit víc za poštovné a to není u vás zrovna laciné!...”

A v jiném dopise: “...Musím poděkovat za Berounské zpravodaje, které se ještě dnes čtou s velkým zájmem... Zajímavý byl článek o amerických mormonech. Musím říct, že celkem to autor napsal dobře a “vzal” je docela zblízka. Semtam trochu přestřelil, což je pochopitelné. My jich známe několik a jsou naši dobří přátelé. S těmi financemi a majetkem je to spíš fantazie... Jedno jim ale každý z nás musíme přiznat, a to jsou silné rodinné vztahy... dobrý charakter... nenáročnost... vlastenectví a silné vědomí svých občanských povinností... Tak a teď něco o našem papeži. Stále jsem říkala, že katolická církev už nikdy nebude mít takového papeže, jako byl John Paul. V první řadě to byl člověk, křesťan, a teprve potom papež. Když se usmál, tak se s ním usmíval celý svět, katolík-nekatolík. U nás bohužel jsme toho z jeho pohřbu moc neviděli, protože to přenášeli v noci od tří hodin. Všichni lidé z bývalých komunistických států by mu byli měli líbat paty...”

Všechny listy končí upřímnými pozdravy do Čech, do Berouna: “Letecky posílám děvčatům (=spolužačkám, pozn. LF) mnoho pozdravů a vzpomínek s přáním prožití pěkného léta. A hodně zdraví vám všem! Od nás obou velkou washingtonskou pusou!

Tvoje Fialinky”

(Dagmara František Fialovi, pozn. LF)

Tak tenhle krásný podpis se v různých variantách opakuje. Ze všech dopisů vyzářuje radost z daru přátelství, které nerozdělilo ani moře času, ani vlny oceánu, ani železné opony, studené války a jiné politické haraburdí. Dýchá z nich optimismus a radost ze života. Paní Dagmar se těší na další návštěvu ČR a Berouna, raduje se z rozkvetlé jarní zahrady i z kvetoucího Washingtonu. Je vážně nemocná, a přesto neztrácí naději, chuť žít a úžasnou, obdivuhodnou vitalitu. Posíláme jí proto přes “velkou louži” přání, aby se uzdravila, a modlíme se za ni. I když je daleko, přece je blízko!

Post Skriptum: No řekněte sami - posíláte snad někdo BKZ do ještě vzdálenější destinace? Nebo snad do nějakých jiných zajímavých míst? *Lidmila Fričová*

Porozumění řeči církve

Mají-li všechny kultivující a nábožensky povznášející prvky působit na duši člověka komplexně, je na místě jejich vyváženost. V tomto smyslu má katolická církev svoji liturgii maximálně propracovanou a staletími ověřenou. Její chrámy plné uměleckých skvostů se s touto duchovní linií nejpřísnějšími uměleckými kritérii harmonicky snoubí a nejvhodnějším možným způsobem se člověku samy nabízejí. Je to důsledek skutečnosti, že církev nebyla a není proklamovanou bezcitnou „sběratelkou uměleckých pokladů“, jak se nám ji snaží prezentovat její odpůrci a lidé nevzdělaní. Církev byla od pradávna šířitelkou vzdělání a nositelkou kultury po celém světě. Kristova církev i u nás dokonce položila základy vzdělanosti, když lidem skrze věrozvěsty Konstantina a Metoděje darovala jednotné písmo. Kultura, ať je to hudba, architektura, sochařství či malířství, má i v latině stejný slovesný i významový základ se slovem „kultivovat“. Jedině Bůh si svrchovaně zaslouží, aby ho člověk oslavoval jen tím nejlepším, čeho je schopen. Svoji činností Bohu děkoval za dary a nadání, kterými byl obdařen. Této myšlence byl daleko více nakloněn vrcholný středověk než doba současná. A právě všechno to krásné, co nás v kostelech obklopuje, vždy mělo za úkol naše duše kultivovat. V harmonii s důmyslnou liturgií má tato dokonalost oprostít naše myšlenky od starostí pozemských a má povznášet naše duše k Bohu.

V záplavě moderních a materialistických proudů se dnes bohužel i u věřících lidí ze hry zcela vytlačil přítomný Duch Svatý, bez kterého by žádné duchovní a kultivující umělecké dílo nespatrilo světlo světa. Stejně tak jako dnes bývají lidmi opomíjeny a nevnímány umělecké památky, je zároveň ignorována i řeč Ducha Svatého, která jim byla vštípena a kterou umějí člověka oslovit.

Smysl pro kulturu se v dnešní konzumní společnosti často vytrácí, čehož krajním důsledkem může být mimo jiné i neporozumění vlastní liturgii. Často se setkáváme s více či méně dobře míněnými výhradami k projevům naší vlastní církve. Bohužel i na stránkách čistě katolického tisku a v knihách, sepsaných „hluboce pravověrnými katolíky“ s vysokým společenským kreditem. Vydat se na cestu výhrad a kritiky bez opravdového poznání celého problému není správné. Když se nám něco nelíbí, je mnoho prostředků, jak s tím nakládat. Každý se jednou budeme za své skutky Bohu zodpovídat. Pokud člověk svoji nerozvážnou kritikou pramenící z neznalosti a z neporozumění odvádí jiné od víry, od Boha či od jeho svatě církve, je to velmi vážný hřích. Aby se ho mohl každý opravdový křesťan vyvarovat, musí nejprve začít sám od sebe. Například si nejprve odpovědět na otázky: Proč mi staré okoukané baroko připadá všední, studené, proč mi nic neříká? Proč očekávám od církve více osobité vřelosti, „modernějšího“ přístupu, event. osobitého nadšení a tepla? Proč nejsem schopen vnímat to, co mi církev ve své nekonečné duchovní a umělecké pestrosti nabízí? Je snadné si na mnohé věci odpovědět - protože je to staré, je to mrtvé, už to nikomu nic neříká. Je snadné dovolávat se změn a svalovat vinu na církev a její příliš pomalou přizpůsobivost... Ale jakým právem, když příčinou problému není církev, ale sám člověk, hříchem zaslepený, omezený a utonulý ve své vlastní pochybnosti a nevědomosti. Takový člověk, který už se s „moderní dobou“ od idejí své církve velmi vzdálil.

Má-li církev zůstat životaschopnou, musí každý křesťan cítit tep jejího života ve vlastních žilách. Pokud chceme být součástí opravdové živé Kristovy církve, nesmíme se poddat konzumu a pohodlí života v nevědomosti. Jsme všichni údy jednoho těla, které je živým organismem. Vždyť Kristus nezemřel, ale žije! Žije i v každém z nás prostřednictvím církve. Velká část dnešních katolíků bohužel vnímá svoji roli v církvi z pohledu „tradice“ či jakéhosi osobního přesvědčení a ke všemu dění i k vlastní bohoslužbě se staví velmi pasivně. Nezajímá se nejen o umění či „staré“ světce, ale ani o veškeré dění v církvi dnes, natož před staletími. Neznalost a pasivnost ke kultuře a k církvi činí člověka nejen zaslepenějším, ale i neužitečným až duchovně mrtvým. Je však takový úd jednoho těla vůbec svému tělu k něčemu ještě potřebný? Nebude vytržen s plevelem a vhozen na oheň neuhasitelný? Zamysleme se tedy každý sám za sebe, jakými způsoby svoji víru posilujeme a své duše kultivujeme a zda se k Bohu na svých životních poutích skutečně přibližujeme.

Jiří Ševčík ml.

Vzpomínání na Annu Krotilovou

Mnozí berounští starousedlí farníci si ji určitě pamatují. Někdo na ni vzpomíná jako na svou učitelku, jiný si možná vybaví její předválečné i poválečné působení ve skautingu. Někteří z vás si vzpomenu, že malovala a psala plakáty a oznámení do předsíně chrámu sv. Jakuba ještě i v posledních letech svého života. Někdo možná slyší i její charakteristický, nezaměnitelný hlas.

Anna Krotilová se narodila v jihočeských Škvořeticích nedaleko Blatné v rodině řídicího učitele. Měla několik sourozenců, ale dospělosti se dožila pouze ona a její dva bratři. Josef studoval medicínu, Antonín práva. Anna se však rozhodla jít v otcových stopách a zvolila si učitelské povolání. První její působiště po studiích byl šumavský Zdíkov u Vimperka. Jako

velmi mladá také učila na malotřídce v Rožmitále pod Třemšínem. Vyprávěla mi, že tam měla ve svém oddělení osmdesát dětí a všechny je musela zaujmout, zabavit, naučit a vůbec “zvládnout”. Uměla to po dobrém a nikdy nepotřebovala rákosku, která se v těch dobách ještě používala celkem běžně. Později, po příchodu do Berouna, učila na chlapecké měšťance. Ani tady nevěřila na “špatné děti” - když si kolegové na poradách stěžovali na nějakého zatvrzelého lumpa (dnešními slovy problémové dítě), Anna je nechala vypovídat, pak se přihlásila a referovala, co všechno shledala na tom chlapci dobrého a že nemůže být veskrze špatný a už vůbec ne zatvrzelý. Učitele možná neobměkčila, ale v dětech chtěla probouzet to dobré; některé své předem zatracované žáky přesvědčila, že jejich budoucí život má cenu, že nezrají nutně pro šibenici a že jejich cesta záleží hlavně na nich. Uměla hledat “perličky na dně” a uměla je najít. I to byl dar od Boha stejně jako nevyčerpatelné pedagogické nadání, invence, přesvědčivost a empatie. Projevovala soucit a sociální citění s chudými dětmi. Zpočátku bydlela se svými rodiči na Plzeňce a bylo pravidlem, že své mamince přivedla domů na oběd vždy nějaké potřebné dítě. Dobře věděla, že hladový asi ve škole úspěšně prospívat nemůže. Nemocné děti navštěvovala doma. Byla prostě učitelka tělem i duší a ve svém povolání “se našla”. Nebo ještě lépe - byla povolána.

A. Krotilová *archív autorky*

V roce 1937 založila Anna Krotilová v Berouně oddíl katolických skautek. Rozhodla se k tomu z popudu známého skautského činovníka profesora Martinovského z Příbrami a Marie Moravcové, místonáčelní dívčího kmene skautek z Prahy. První oddíl tvořilo asi dvanáct dívek z různých berounských škol. Protože Andulka, jak sestře vedoucí říkaly, měla zkušenosti z práce s dětmi jen ze školy (a to ještě hlavně chlapecké), vypravila se s několika skautkami v r. 1938 na zkušenou a tak trochu i na výzvědy s příbramským dívčím oddílem na tábor. Ten probíhal v Říčkách u Ostrovce na Písecku. Nedaleko tábořili také příbramští skauti bratra Martinovského. V r. 1939 oddíl opět pobýval v Říčkách, ale berounské skautky už měly svůj vlastní srub a pracovaly víceméně samostatně. Roky 1938 i 39 byly plné pohnutých událostí. Andulka se pokusila ještě v r. 1940 zorganizovat něco jako tábor v chatách svých

známých v Račicích nad Beroukou, ale dostala upozornění, že Němci po činnosti Junáka jdou, a tak pobyt oddílu včas ukončila. Junák byl v témže roce zrušen, skautky se za války scházely náhodně na přátelských a rodinných návštěvách.

Hned po válce Andulka činnost oddílu obnovila, dostal název 2. dívčí oddíl. Jeho vedení později předala sestře Anně Polákové, protože její skautky v té válečné pauze “hodně vyrostly”; v pětáctýřicátém jim bylo osmnáct i více let. Sama se věnovala roji světlušek. Mezi oddílem a rojem byla úzká spolupráce, skautky v tomto období připravily a prožily tři velmi krásné tábory na Vltavě v okolí Orlíka. Ta Vltava - to nebyla žádná náhoda; na Orlíku bydlela Andulčina milá sestřenice Tekla Fričová, zvaná “dobrá víla skautek”. Sestry u ní vždy měly zázemí a také pro ně často vykouzlila něco dobrého. Hlavně však věděla, kde je na vltavských březích nějaká opuštěná chalupa či hájovna, ve které by oddíl a roj světlušek mohl tábořit, protože na stany zatím nebylo. R. 1946 se tábor uskutečnil na Radavě, r. 1947 na Kosteleckých Březích a v r.

1948 už měly stanový tábor na Vilemíně. Ten byl bohužel poslední. Právě tam pozvaly na táborový oheň knížete Schwarzenberga, otce toho "současného knížete". Nesmírně se toho večera bavil scénkami a originálními divadelními výstupy. Seděl mezi skautkami na čestném místě v táborovém kruhu. Na oplátku je pozval na prohlídku orlického zámku a když se oddíl v plném lesku dostavil na Orlík, kníže děvčata provedl celým zámkem osobně a ukázal jim i soukromé místnosti, kterými obvyklá prohlídka vůbec nešla. Junák byl pak znovu zrušen (pro změnu komunistickým režimem), tábořiště a staré chalupy byly zatopeny vodami orlické přehrady a stará Vltava vzala zasvé, ale krásné vzpomínky zůstaly.

Andulka byla "v civilu" zdatnou učitelkou češtiny a napsala pro oba oddíly, skautky i světlušky, řadu úspěšných divadelních her a táborových výstupů. z nichž uvádím alespoň ty nezdařilejší - Beseda pohádek, Kotlíčku, vař! a Junák na pasece. Některé tyto hry skautky předvedly i na jevišti v sále U Tří korun jako celovečerní představení a výtěžek použily na tábor. Každoročně také pořádaly výstavu rukodělných prací. Vyráběly se různé předměty, šily se hračky, malovaly talíře a vázy - to vše u Andulky v bytě. Byla to velmi hezká odpoledne i večery a duší všeho byla zase Andulka, která uplatňovala také svůj vytríbený vkus. Výstavy byly velmi úspěšné, všechno se prodalo a skautky měly opět peníze na tábory. Nesmíme zapomínat, že se v těch letech ještě nakupovalo na lístky nebo draze platilo na černém trhu.

Anna Krotilová bydlela v Berouně v rodinném domku se svou švagrovou Ludmilou Krotilovou, jejíž manžel, lékař v Křivoklátu, záhy zemřel. Skautky se scházely "u Krotilů" ještě dlouhá léta už jako dávno dospělé při různých společenských příležitostech. Na svou vedoucí nedaly nikdy dopustit. Andulka neměla vlastní rodinu, věnovala se vždy službě jiným lidem, kteří pro ni však rozhodně nebyli cizí. Dočkala se dokonce "vnoučat" - hlídala často dcery svého synovce Moniku a Alici a pro obě je dodnes babičkou Andulkou. Byla to vzácná žena ryzího charakteru, která se uměla plně obětovat pro druhé a nikdy nelitovala času ani námahy. Škoda, že se nedožila roku 1989 a obnovy Junáka; zemřela 14.10.1988 v pozhnaných devadesáti letech.

Potkávala jsem se s ní ve svém životě dost dlouhou dobu. Chodili jsme k ní domů na návštěvu, znala jsem ji od dětství, říkala jsem jí teto, i když byla vlastně prateta. Jsem ráda, že jsem s tak vzácným člověkem mohla jít kus cesty v tomto našem světě a v našem čase, a děkuji, že jsem ji mohla znát. Neboť ten, kdo ji znal, se musel cítit obdarován. *Lidmila Fričová*

O mši svaté VIII.

Rok Eucharistie

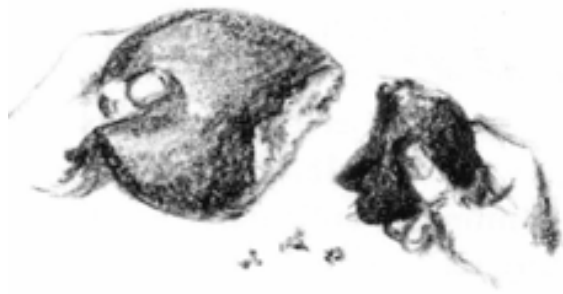
V minulém zastavení jsme začali mluvit o části mše svaté, která nese označení „přijímání“. Tato část bohoslužby začíná Modlitbou Páně a my jsme v našem vyprávění dospěli až k okamžiku těsně před svatým přijímáním.

Po zvolání „Hle, Beránek Boží...“ a naší odpovědi přijímá kněz. V tuto chvíli již začíná hrát hudba a lidé se pomalu řadí do průvodu ke svatému přijímání. První přijímá kněz, vždy přijímá pod obojí z právě přinesené oběti eucharistie. Také ostatní věřící mají přijímat z hostií proměněných při této mši svaté. Položili do ní svůj život a v proměněné podobě jim Pán tento dar vrací. (Samozřejmě chápeme, že jsou situace, kdy se naplnila zásoba hostií ve svatostánku a je nutné je spotřebovat. Nemělo by se tak ale činit v neděli.)

Zpěv není jen „vycpávkou“. Hraje na tomto místě důležitou roli: má vyjádřit duchovní jednotu přijímajících a zdůraznit charakter společné hostiny. Má jít zásadně o písničku tématicky vhodnou ke svatému přijímání (je např. nevhodné zpívat mariánskou píseň).

Přijímající přistupují s úctou ke svatému přijímání a kněz jim podává hostii se slovy „Tělo Kristovo“. Tato výzva je výzvou k projevení víry, proto odpovídáme „Amen“, tedy věřím. V minulých letech se u nás zavedla možnost přijímání na ruku. Jde o technickou věc, přesto velmi krásnou. Přijímající položí jednu ruku do dlaně druhé ruky, a tak slovy sv. Efréma vytvoří „trůn pro krále nebes“. Poté, co mu do otevřené dlaně podá kněz hostii, přijímající ji druhou rukou vezme a položí si jí do úst. Takto podanou hostii není možné odnést do lavice a tam teprve přijmout. Je nutné ji přijmout hned na místě před knězem. Ve většině zemí Evropy a dalších státech světa je tato možnost povolena, nikoli však všude. Proto je vhodné při cestě do ciziny být připraven na to, že nám kněz odmítne podat na ruku, protože v dané zemi to není povoleno. Podává-li se pod obojí namáčením, pak logicky není možné položit hostii na ruku.

redakční archiv

Všichni jsme pozváni, abychom se sytili ze stolu eucharistie, tedy tajemně se setkávali s naším Pánem, který uzdravuje, léčí, naplňuje požehnáním... Rainiero Cantalamessa píše na adresu přijímání: „...ten, kdo jí Kristovo tělo, žije z něho, skrze něho, to je silou života, který pochází od něho; a žije pro něho, pro jeho slávu, pro jeho lásku, pro jeho království...“

V minulosti se v církvi vyskytl názor, že svaté přijímání je odměnou za dobrý život. To je ale nesprávné. Tridentický koncil říká: Eucharistie je „jako lék, který nás osvobozuje od každodenních vin a ochraňuje nás od těžkých hříchů...“ Proto ke svatému přijímání nemá přistupovat pouze ten, kdo má na sobě těžký hřích.

Ještě jedna věc podávající děsí. Pokud věřící chce projevít svojí úctu k eucharistii pokleknutím, je to jistě zbožné. Ale je velmi nešikovné učinit tak těsně před podávajícím, protože on pozvedne hostii, ale věřící v té chvíli „zmizí“ k zemi. Při následném vstávání se nejednou stalo, že vyrazil prudkým pohybem podávajícímu hostii i misku z rukou. Proto poklekáme před přijímáním společně a zde již pokleknutí nekonáme. Ještě si neodpustím malou poznámku na adresu žáků a studentů: Velmi mne rozesmálo, když jeden student při svatém přijímání nastavil dlaně k přijetí eucharistie a ejhle, dlaně měl popsané tahákem...

Když jsme přijali eucharistického Krista, máme v tichu adorovat toto tajemství. Není nutné klečet, mnohem více je důležité ztišit své nitro a naslouchat. To je také důvod, proč má po svatém přijímání být alespoň chvílku ticho. Toto ticho je výslovně požadované a je to místo nejnaternějšího setkání s Kristem. Na závěr svatého přijímání lze ještě vložit děkovnou eucharistickou píseň. Pokud tak ale učiníme, nelze nahradit tímto zpěvem posvátné ticho. Proto píseň zazní buď před nebo po tomto tichu.

Závěr této části mše svaté tvoří modlitba po přijímání, která opět shrnuje všechny naše modlitby a uzavírá modlitební rámec přijímání

(pokračování v příštím čísle)

-m n-

Berounská historie vypráví o víře

Dějiny naší církve byly bohaté na události. Nejinak tomu bylo i v Berouně. Tyto skutečnosti si připomínáme, protože to jsou kořeny víry, jež po celou historii dodávaly generacím sílu.

V roce 1778 se chystala nová válka s Pruskem. V Čechách byly velmi neutěšené poměry, neboť ještě téhož roku vešlo do Čech 100 000 Prusů. Dalších 70 000 Prusů přivedl králův bratr

Jindřich. V té době se usadilo v Berouně 500 jízdních vojáků. Ti se zde chtěli stravovat, zásobovat koně a potahy a proto zabírali všechno, na co přišli. Do této tísnivé situace přijel stroboleslavský děkan František Tvrďý. Prchal ze Staré Boleslavi, aby před vojenskou hrabivostí zachránil vzácný milostný obraz Matky Boží. Když viděl, co se v Berouně děje, mohl jen prosit o pomoc Boží. Vzácná návštěva přespala na berounském děkanství jen jednu noc. Ráno se překvapivě stalo, co nikdo nečekal. Prusové dostali příkaz rychle opustit Čechy z nedostatku potravy. Tak se mohlstaroboleslavský děkan se vzácným klenotem vrátit domů.

Od této události uplynulo sotva šest let, když na církev dopadla nečekaná rána. Josef II. rušil všechny řády klášterů i náboženská bratrstva. Tyto změny se pochopitelně dotkly i berounské farnosti. Byla zrušena starodávná kongregace Literátů, bratrstvo Bolestné Matky Boží, bratrstvo terciářů sv. Františka, byla zrušena a prodána kaple u Boží vody. V roce 1785 byl zrušen i klášter ve Svatém Janu pod Skalou. Mnoho nábytku z kláštera zvláště obrazy byly zakoupeny v dražbě pro kostel a děkanství v Berouně.

Všichni si pamatujeme nedávnou povodeň. Napáchala mnoho škod a byla při ní většina náměstí pod vodou. V roce 1784 však povodeň zaplavila celé náměstí tak, že voda sahala až ke schůdkům hřbitova. Ten byl tehdy u děkanského kostela. Stalo se tak po kruté zimě, po které nastalo náhlé tání. Zděšené obyvatelstvo prchalo před velkou vodou, aby zachránilo holé životy. Když byla situace nejkritičtější vzal děkan Josef Každý z kostela monstranci se svátostí oltární a od hřbitovní mříže nad schůdky udělil městu požehnání. Brzy uhořel silný mráz a voda rychle opadala. Gotický průchod v dolní bráně byl nahromaděnými krami tak dokonale ucpan, že se musel pracně probourávat. Dravá voda vzala převoznický prám a odnesla ho až

do Černošic, rybářské lodě se nacházely až u Radotína. Potížím však pro berounskou farnost nebyl konec. V roce 1789 rozkázalo Krajské hejtmanství, aby zábranský hřbitov byl oddělen od kostela Matky Boží zdi. Vojenská správa chtěla mít tady v kostele sklad mouky pro početná vojska. Děkana Jos. Každého stálo mnoho úsilí, aby tento záměr překazil a uchoval tak kostel pro služby Boží. -vac-

reprodukce ŽsS

Ze života svatých

Od okamžiku Kristova příchodu vydalo každé století své svědky víry. Byli to mučedníci i zakladatelé řádů, proslulí vládcové i neznámí hrdinové, tiše sloužící matky i nezištní dobrodinci, misionáři i papežové, kazatelé z lidu, odpůrci společenského zlořádu, prostý kněz i příkladná řeholnice, vychovatelka - všichni jsou vyslanci ve službách křesťanské víry.

Z nich 13. září vzpomínáme na Jana Zlatoústého

Narodil se r. 354 v Antiochii (dnešní Sýrie). Přijal křestní svátost a žil jako mnich a poustevník. Ve své poustevnické jeskyni vlivem asketického života zeslábl a onemocněl. Když se zotavil, přijal kněžské svěcení a pro své působení dostal příjmení "Chrysostomus", Zlatoústý. Pověst o jeho strhujících kázáních přerostla hranice. Vášnivě hlásání slova Božího položilo základ k jeho pozdějšímu jmenování církevním učitelem, které oznámil papež Pius V. v roce 1568. V roce 398 byl Jan jmenován

patriarchou Kostantinopole. Dal zřizovat nemocnice, podporoval chudé obyvatelstvo i misijní práci. Když stále častěji vyslovoval námitky nad císařovnou Eudokií, ta intrikami dosáhla toho, že byl vyobcován. Dosáhla i jeho sesazení z funkce patriarchy. Tři roky věznili Jana v Kukusu v Arménii. Těžce nemocného pak Jana poslali na obtížnou dalekou cestu do nového místa. Jan podlehl svému utrpení 14. září 407. Jeho poslední slova na smrtelné posteli byla: "Bůh buď veleben za všechno". Janovo přání bylo, aby byl pochován v blízkosti apoštola Petra. Přání se mu splnilo. Velký církevní učitel našel svůj poslední odpočinek v chórové kapli chrámu sv. Petra v Římě.

Papež Pius X. povýšil Jana Zlatoústého v roce 1908 na patrona křesťanských kazatelů. Jan Zlatoústý je znázorňován téměř vždy s knihou Evangelia, někdy s holubicí jako symbolem Ducha svatého. *-vac-*

Pozdrav z "Deštné" dovolené aneb "Jak bylo na farních prázdninách"

Návštěva prehistorické vesnice

foto av

okolí mše a kde je zrovna kněz. "Zdejší pan farář nám teď hodně pomohl..!" **Třetí dojem:** Příjemní a pozorní hostitelé i přesto, že zrovna v týdnu před naším příjezdem jim náhle zemřel tatínek, duše celého podniku. "Práce nám pomůže aspoň zapomenout." Snad jsme jim oplatili aspoň svým přístupem bez zbytečných požadavků a nervozity. (Až na náš zmatek kolem balíčků místo obědů...) P. Josef za zmíněného pana Smutného obětoval jednu z našich zdejších "tradičních mší v jídelně". **Čtvrtý dojem:** Počasí zcela mimo naše i meteorologické představy.

Ve dnech, kdy v Berouně pršelo, jsme se slunili, ve středu místo celodenního výletu provazy deště a program prohozený se čtvrtkem...

Pátý dojem: Pro každého něco dobrého. Pro všechny výtečná domácí kuchyně, pro rodiče navíc čas bez dětí - o hlídání se většina z nás vzájemně vystřídalala v době dopoledního programu v podobě promluv P. Josefa a následných debatních kroužků na téma "vnější a vnitřní ohrožení rodiny" a "co chybí

Nedá mi to: ač jsem se zařekla, že tentokrát dám prostor jiným, stejně píšu několik odrazů společného farního pobytu v Deštném v Orlických horách. Pro případ, že by jiní psavci nestihli nic hned teď v září. **První dojem:** Krásná horská příroda, do úbočí kopců zaříznuté údolí Bělé a jejích přítoků, spousty hub, květin... "Máte štěstí na počasí, tady jste v Deštném, tady si moc sluníčka většinou neužijeme." **Druhý dojem:** Prostorná chata a příjemní hostitelé, kteří se vždy snažili pomoci a poradit třeba ohledně tras turistických výletů, nebo kdy je v

Malá maškarní předváděčka

foto av

či naopak vadí v pastoračním plánu farnosti...” A snad i pro “pátera” cosi dobrého při výletech s jeho “ovečkami”, kdy má snad přece jen trochu méně vikářských povinností... **Šestý dojem:** I tentokrát to byla dovolená skutečně farní a ne dovolená jen ”prorodinná”. Nová příležitost se vzájemně poznat. Už jsme se nějak nevešli ke společnému stolu... **A jak se tato dovolená jevila Vám?** (Nenechte se zahanbit a napište své zážitky aspoň v říjnu.) *Ivana Vašků*

Znamení nového začátku

Měsíc září prožívá většina dětí ve znamení nového začátku. Ty starší si chystají školní tašky, některé z menších čekají první často nesmělé krůčky na neznámou školní půdu – vstup do mateřské školy.

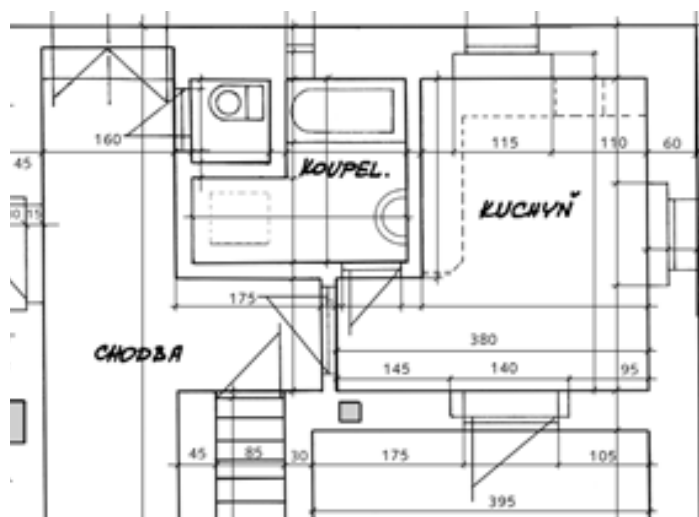
Také naše Katolická mateřská škola otevírá po prázdninové přestávce dveře staronovému kolektivu dětí. Na 8 nových kamarádů se těší 19 ostřílených školáčků. V září vždy znovu pocítujeme výhodu věkově smíšené skupiny dětí. V naší jednotřídce je samozřejmostí a v posledních letech se stává preferovaným uspořádáním tříd také ve velkých mateřských školách. Je sice náročnější na práci učitelů, ale právě v adaptačním období vnímáme zřetelně její pozitiva. Děti si daleko lépe zvykají na nové prostředí a pravidla, když jejich průvodcem není jen paní učitelka, ale i zkušenější kamarádi, kteří jsou nováčkům ochotnými průvodci.

Tento školní rok nám přináší i některé změny. Paní učitelka Hana Koubková vymění po roce působení v naší školce učitelské povolání za péči o vlastní děťátko. Na zástup za mateřskou dovolenou paní učitelky Svatošové se po roce stráveném ve voluntariátu v Zátoru na Moravě vrací Lenka Čaplová. Ráda bych na tomto místě poděkovala Hance za svědomitou práci během celého školního roku a popřála jí mnoho radosti v jejím novém životním povolání. Lence přeji dostatek síly a elánu při návratu k náročné práci s malými dětmi.

Prosíme, provázejte i v tomto školním roce naši školku svými modlitbami, aby byla skutečným partnerem a oporou rodičům v jejich nesnadné roli vychovatelů a vytvářela dobré zázemí pro všechny děti, které ji budou navštěvovat. *Jana Stielová*

Projekt přístavby katolické mateřské školy

Mnozí z vás již delší dobu sledují situaci v KMS, na jejíž podporu již byla ve farnosti organizována celá řada akcí (farní plesy, bleší trhy, loutková divadelní představení...). Přestože budova, v níž KMS sídlí, byla před zahájením provozu v roce 1993 řádně zkolaudována,

nevyhovují některé parametry současným nárokům hygienických norem pro mateřské školy. Již v minulých letech byl zpracován 1. projekt přístavby, který ale nebylo možné realizovat. Proto byla v uplynulých měsících zpracována nová, úspornější varianta přístavby, která je v současné době projednávána na příslušných institucích. Aby bylo novým předpisům učiněno zadost, je nutné přístavbu dokončit nejpozději do roku 2007. Tato nutnost vyplývá ze zákona 258/2000 Sb. a následných vyhlášek. Aby

ilust rační foto archiv

byl tento termín dodržen, je nezbytné zahájit přípravné práce již na podzim letošního roku. Přitom s ohledem na finanční zdroje farnosti spoléháme i na to, že alespoň jisté práce budeme schopni realizovat svépomocí. V prvé řadě se bude jednat o ruční výkopové práce spojené s archeologickým průzkumem pod odborným dohledem.

Obracíme se proto na vás s prosbou o pomoc při zajištění těchto prací. Případní dobrovolníci necht' se tedy hlásit u pana Pavla Kodrase.

Věříme, že naše KMŠ bude moci vytvářet díky realizované přístavbě i v následujících letech kousek křesťanského zázemí dětem našich rodin, ale i nabízet ducha evangelia a příjemné prostředí těm, kdo se kontaktů s církví "nebojí".

Číslo účtu na podporu KMŠ: 19-0361038389 / 0800.

Jana Stielová a J. Pecinovský

Co zaznělo na sněmu

V neděli 10. července bylo zakončeno druhé zasedání plenárního sněmu katolické církve v ČR. Hlavní dokument nazvaný „Život a poslání křesťanů v církvi a ve světě“ bude nyní přeložen a zaslán Svatému stolci ke schválení. Jeho text proto dosud není oficiální a delegáti sněmu byli zavázáni k diskrétnosti, aby tento text nebyl předčasně šířen a komentován. Dále účastníci sněmu vyslali tři poselství: poselství věřícím katolické církve v ČR bylo přečteno místo homilie na slavnostní závěrečné bohoslužbě ve velehradské bazilice a poselství křesťanům v ČR a poselství veřejnosti byla zveřejněna na následující tiskové konferenci. Všechna tři byla otištěna v Katolickém týdeníku č. 29.

Čtenářům Berounského katolického zpravodaje tak mohou navíc předložit jen obsah některých diskusních vystoupení, která se netýkala ani sněmovního dokumentu, ani sněmovních poselství. Děkan katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy v Praze prof. Dr. Ludvík Armbruster se zamýšlel nad budoucími modely kněžské služby, jejichž nastolení předvídá asi tak za dvacet let. Současný model celibátního kněžství zůstane podle jeho vize zachován a bude se orientovat na misijní působení v sekularizované společnosti. Vedle něj tuší se vyvinout model nazvaný s nadsázkou tzv. kněze – „údržbáře“, který by zajišťoval tradiční duchovenské úkony ve farnostech, tj. sloužení bohoslužeb, udílení svátostí a vedení pohřebních obřadů. Tuto službu by podle této vize mohli zastávat starší ženatí muži, např. přes 50 let věku, kteří v dosavadním životě osvědčili křesťanské ctnosti a žili bezúhonným životem. Zvláště vhodnou vidí tuto službu pro důchodce, kteří by navíc ani ekonomicky nezatěžovali církevní hospodaření, neboť jejich životní potřeby by byly kryty důchodem.

Další pozoruhodné příspěvky se týkaly dalšího rozvíjení synodality naší církve, jak byla právě obnovena plenárním sněmem. Prof. Dr. Tomáš Halík navrhl, aby přibližně každé dva roky byla svolána konference, na níž by se rozvíjel vnitrocírkevní dialog k aktuálním a palčivým problémům naší církve a společnosti a jejich vzájemného vztahu. Tyto konference by nemusela organizovat Česká biskupská konference, i když by určovala jejich náplň, ale mohly by je připravovat teologické fakulty nebo nábožensky orientovaná občanská sdružení. Tyto konference by mohly mít ekumenický charakter ve větší míře, než je možno zajistit při oficiálních setkáních typu plenárního sněmu. P. ThDr. Petr Žůrek z Cyrilometodějské teologické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci navrhl, aby se za 5 – 7 let konal další plenární sněm katolické církve v ČR, neboť v tomto odstupu bude možno zhodnotit, jakou stopu v naší církvi a společnosti zanechal první sněm, a s ohledem na současné životní tempo bude možno posoudit nové výzvy, které vývoj církvi a ve společnosti přinese.

K těmto návrhům nebylo žádné rozhodnutí přijato. Předpokládá se však, že po schválení sněmovního dokumentu příslušnými vatikánskými úřady navážou na plenární sněm jednotlivé diecézní synody, na nichž budou projednávány pastorační úkoly přímo ve vazbě na specifické podmínky jednotlivých diecézí. Ke svolání diecézních synod se chystá většina diecézí, a jak bylo možno zachytit v kuloárních debatách, nejsilnější odhodlání je asi v pražské arcidiecézi a v královéhradecké diecézi. Tyto diecézní synody budou novou a ještě otevřenější příležitostí pro věřící od doby, kdy ve farnostech působily sněmovní kroužky, aby se aktivně zapojili do rozboru a hodnocení života a působení našich farních společenství a přispěli k rozhodování o jejich budoucím směřování.

V. Babička

Dovolená jak má být

Celý rok jsem se těšil na to, až 31. 7. 05 odjedu do Kostelního Vydří na křesťanskou akci pro mladé s názvem JUMP XL 05.

Celkem jeli od nás čtyři lidi. Já, Jarka Gabrielová, Stázka Lebarová a Honza Boštík. Nevěděl jsem, co od toho očekávat, a tak jsem to nechal plavat a čekal, co bude. Po příjezdu ubytování (spalo se ve stanech), zahajovací mše svatá a potom už se ujal slova Vojtěch Kodet, který nám vysvětlil, v jakém duchu bude probíhat celý ten týden, který tam strávíme. Když jsem se snažil jen tak zhruba spočítat, kolik nás tam je, došel jsem k číslu, které přesahovalo stovku mladých lidí. Lidí, které spojovala víra. Počínaje metalisty přes skejťáky až po vysokoškoláky. Rozdělení do klanů bylo už dávno předem hotové. Stačilo jen dojít k nástěnce a najít se v tabulce. Byl jsem přidělen do klanu číslo 4. Nikoho jsem v něm neznal... :- (Pravidelně každé ráno byla mše svatá a po snídani chvály s přednáškou. Vždy se týkala něčeho aktuálního v životě mladého člověka. Přednášeli nám Serafim Smejkal, Kateřina Lachmanová, Michael Slavík, již zmiňovaný Vojtěch Kodet a další, které si bohužel nepamatuji. Hodně času se trávilo v klanu debatou nad tou či onou přednáškou nebo něčím, co se toho týkalo. Měli jsme i možnost něco si vyrobit či se naučit v tzv. kůlnách. Mohli jsme batikovat, vyrábět svíčky, něco si vyřezat ze dřeva a spoustu dalších možností. První větší námaha byla hra, která by se dala nazvat "koulání kuličky kolem kostela". Na první pohled nic těžkého, ale jakmile se rozběhla hra, téměř všichni změnilí názor. Trasa byla docela dlouhá a

Jedna z dílen a pracovní zaujetí M. Špilár

cvrkat tenisák jako skleněnou kuličku bylo pro některé skoro nereálné. Všichni to nakonec zvládli a s únavou vyrazili do sprch. Druhá a zároveň poslední námaha zvaná JUMPCross spočívala v tom, že uvnitř areálu kláštera byla kád' s vodou a členové klanů ji museli přenášet v kelímkách od malých jogurtů do kýblů. Každý klan měl svůj a po naplnění poslali hvězdu, s kterou běželi ke studni a dostali šifru. A takhle pořád dokola. Po vyluštění šifry (byl tam nějaký citát a měli jsme přijít i na to, kdo ho pronesl) utíkal jeden ze členů do tzv. muzea pro potvrzení o správnosti a tím pádem i pro body. A to je celá

Jumpově vyzdobený chrám ve Vydří. foto M. Špilár

hra. Po celý pobyt jsme večer mívali zprávy a večerníček. Takhle jsem se dlouho nezasmál. Dokonalá dvojice reportérů perlila. Co věta, to smích a pískot. Závěrem bych chtěl poděkovat všem, co to tam se mnou vydrželi. Mým kmotrům Pavlovi a Šárce Lukešovým, kteří se starali o celý náš klan. Reverendovi Aloisovi "Alanu" Křišťanovi a všem klaňákům a klaňačkám. A hlavně Hospodinu, že mi byl přítomen a dal se mi poznat.

Štefan Vít Duník

Skryje, Týřov, přívoz, prostě... "Voda"

Všechno to bylo vlastně narychlo, ale přeci. Tak to u mladých lidí bylo asi vždycky. V létě jsme se domluvili, že se pojedeme na Berouнку. V pátek 26. 8. jsme se vlakem vyrazili do Rokycan a odtud jsme linkovým autobusem směřovali do Zvíkovce. Pokud chcete poznat krásy naší země,

určitě zkuste jet stejným způsobem. Po hodině a půl, když jsme projeli snad všechny vesničky rokycanska, byli jsme na místě. Přespat v tábořišti se ukázalo poněkud humorné - vše bylo za 30 Kč. Za osobu 30 Kč, stan 30 Kč, dříví 30 Kč,... Noc byla ledová, ale plná hvězd. Tak jsme začali. Sobota byla nádherná a ještě krásnější byla voda - ideální podmínky. Tak jsme projížděli nejkrásnější místa

Pohoda, chvílemi až "veget" na Berounce. foto Michal Němeček

Berouнка: Skryje, Týřov, přívoz Otty Pavla... Podobně to vypadalo i na druhém tábořišti. Neděle byla naplněna sváteční náladou, kterou završila polední mše svatá uprostřed luk pod Křivoklátem. Ani za zády probíhající závod nás nerušil. A dál! Voda příjemně tekla a my jsme dopluli až pod Račice, místo, které bylo nesmírně krásné. Hvězdy nad hlavou, plameny ohně, modlitba a tóny kytary učinily z večera nezapomenutelný okamžik. Pondělí nás přivítalo sluncem a ranním oparem. Vůně vody (nepřeháním) a bublající jezy byly znamením pondělního dne. Hýskovský jez sice nešlo sjet na lodi, ale zato se pod ním náramně koupe. Berouňský jez jsme raději objeli kanálem, i když se to neobešlo bez komplikací. Vše ale dopadlo více než výtečně. Když jsme v Srbsku nakládali lodě, slunce se již sklánělo k západu a nám krom únavy bylo i trochu smutno, že je již konec. Každopádně jsme na vlastní kůži okusili, že nám Pán požehnal a že jsme mohli z jeho náruče brát plnou mírou.

Michal Němeček

ANKETA:

Zdravíme příznivce našich malých anketek, velmi děkujeme za vaše odpovědi, pomohou nám zajímavým způsobem vytvořit si lepší představu o naší farnosti a farnicích. Prosíme vás tentokrát znovu o odpověď na tuto otázku, přes prázdniny se zatím sešlo málo respondentů:

Čtete nějakou náboženskou literaturu? Své odpovědi buď zašlete na tel: **603 927 218** ve formě SMS zprávy ve tvaru: **NAB. LITERATURA farnost - ANO nebo NE**, (Příklad: **NAB. LITERATURA LODENICE - NE**). Odpovídat můžete i na webových stránkách farnosti, kde je vytvořena tato anketa, nebo **napsat odpověď na papírek** a vhodit v kostele do schránky **BKZ "Dotazy a články"**.

Můžete pomoci s prací ve farnosti?

Pokud byste se chtěli zapojit do pomoci farnosti, můžete si vybrat, kterou z následujících prací zvládnete. **Šedým rastroem** označené řádky znamenají: Hotovo! Ostatní stále čekají na provedení. **Rudým písmem** bychom však nyní měli do popředí připsat jednu důležitou práci pro Katolickou mateřskou školku: **blíže informace naleznete v tomto čísle v článku P. Josefa a ředitelky KMŠ J. Stielové. Pokud můžete, pomozte nyní především školce! Jedná se o ruční výkopové práce spojené s archeologickým průzkumem pod odborným dohledem (viz článek na straně 20).** Další příležitost pro případné pracanty:

- ✘ odstranění pařezů od poražených stromů na farní zahradě
- ✘ úklid zahrady
- ✘ vybudování zahradního domku na náradí
- ✘ pravidelné letní sekání trávy na farní zahradě
- ✘ vyčištění blízkého okolí ohradní zdi na farní zahradě (vytrhávání plevelů a kořenů)
- ✘ očištění a nátěr železných vrat a vrátek
- ✘ oprava dřevěných vrat včetně nátěru na straně dvora
- ✘ výroba jištění dřevěných vrat na farní dvůr
- ✘ oprava a dokončení garážových vrat (hlavně truhlářská práce)
- ✘ dokončení odvětrání garáží (dva otvory, instalace větracích mřížek)
- ✘ vybudování elektroinstalace do garáží
- ✘ **zprovoznění světla na farním dvoře**
- ✘ vybourání základů po staré garáži na farním dvoře
- ✘ oprava (vybudování) pískoviště v zahradce mateřské školky
- ✘ dobudování dětského hřiště pro KMŠ
- ✘ úklid a vyčištění prostor půdy nad kaplí a mateřskou školkou
- ✘ stojany na uzamčení kol na far. dvoře
- ✘ dokončení okapů a střechy sakristie u kaple na faře
- ✘ vyčištění sklepních prostor pod farou a kaplankou
- ✘ oprava elektrorozvodů ve sklepě pod farou a kaplankou
- ✘ pravidelný úklid toalet v kaplance
- ✘ dokončení prostoru kuchyňky ve velké klubovně (obkladačské práce)
- ✘ oprava zavěšení světel ve velké klubovně v kaplance
- ✘ oprava úchytů a zavěšení topení v malé klubovně v kaplance
- ✘ vymalování koupelny v kaplance včetně drobných zednických oprav
- ✘ oprava zvonků na faře
- ✘ oprava pantu u vstup. dveří na faru
- ✘ vymalování farní kanceláře v přízemí
- ✘ vymalování vstupní haly v přízemí fary, drobné zednické opravy
- ✘ pravidelná úprava nástěnek
- ✘ pravidelný úklid kostelů: odstranění prachu, vysávání koberců, leštění lavic i mimo čas brigády
- ✘ kontrola světel v kostelích, výměna žárovek
- ✘ oprava figur vánočního berounského betlému (slepení, příp. domalování)
- ✘ oprava zásuvky ve velké klubovně
- ✘ vyrobení větší nástěnky do kostela
- ✘ ušití ministrantských oděvů

Na provádění prací se hlase, prosíme, písemně - jméno a telefon napsaný na lístečku vhodte prosím do krabičky "Dotazy a články" na stolku s tiskovinami v kostele nebo ve vstupní hale fary do schránky odborného duchovního asistenta Pavla Kodrase, který byl dočasně pověřen koordinací prací a brigádníků. Též můžete zaslat SMS ve tvaru "PRACE+(své jméno a kontakt)+(specifikace, o co máte zájem)" na tel: 603 927 218. *(Nevolejte, telefon není stále zapnutý!)* **Na všechny zprávy odpovíme.**

-red-

ÚŘEDNOSTI: BOHOSLUŽBY V LETNÍM OBDOBÍ: květen - říjen

	<i>Pondělí</i>	<i>Úterý</i>	<i>Středa</i>	<i>Čtvrtek</i>	<i>Pátek</i>	<i>Sobota</i>	<i>Neděle</i>
Beroun I	17.30	17.30	17.30	17.30	17.30	8.30	9.30, 17.30
Loděnice				17.30			9.30
Tetín			19.30	19.30			11.00
Hýskov							8.00
Chýňava							11.00
Podkozí II						19.00	
Vráž						17.00	
Sv. Jan III	20.00	20.00	7.40				8.00
Nižbor IIII							15.00
Strádonice							15.00

Poznámka:

I - všechny mše v Berouně se přesouvají z farní kaple do kostela Sv. Jakuba, mimo úterý, kdy je mše v kostele Zvěstování Páně na "Plzeňce"

II - mše v Podkozí od června do září každou 2. a 4. sobotu v měsíci

III - všední dny jen ve školním roce v kapli ve škole

IIII - mimo 1. neděle v měsíci

IIII - jen 1. neděle v měsíci

aktuální rozpis bohoslužeb najdete vždy na webových stránkách farnosti, kde je i

POSLEDNÍ SLOVO: Český překlad prosebné modlitby za obdržení milosti na přímluvu Božího služebníka papeže Jana Pavla II.

Ó Nejsvětější Trojice,
děkujeme ti, že jsi církvi darovala
papeže Jana Pavla II.
a dala v něm zazářit
něžnosti svého otcovství,
slávy Kristova kříže
a nádheře Ducha lásky.
On nám svou bezmeznou důvěrou v tvé
nekonečné milosrdenství
a v mateřskou přímluvu Panny Marie

zosobnil obraz Ježíše, Dobrého pastýře
a ukázal nám tak svatost
jako vysokou míru řádného křesťanského
života,
jako cestu k dosažení věčného společenství
s tebou.
Podle své vůle nám na jeho přímluvu uděl
milost, o kterou prosíme,
v naději, že bude brzy přiřazen
k zástupu tvých svatých. Amen.

*S církevním schválením kardinál Camillo Ruini
generální vikář Jeho svatosti pro římskou diecézi*

HLEDÁME:

- **Kroniky:** Vážení farníci, jistě všichni sledujete informace o činnosti katolických farností v okolí Berouna, které jsou zveřejněny kromě ohlášek a vývěsek i v Berounském katolickém zpravodaji a na webových stránkách naší farnosti. Kromě toho vedeme i farní kroniku, kterou před námi pečlivě vedli už několik staletí berounští duchovní. Tehdy, v minulosti, to byla jediná možnost, jak budoucím generacím předat informace, jak žili katolíci, co se dělo ve farnosti, městě, okolí i státu. My se snažíme navázat na jejich dílo a v kronice uvádíme to, co není ve Zpravodaji a na internetu. Obracíme se tímto způsobem na vás s prosbou o spolupráci. Pokud máte nějaké fotografie či jiné materiály z křesťanské činnosti dřívější nebo současné a chtěli byste je věnovat KRONICE, budeme velmi rádi. Můžete se obrátit na kteréhokoliv člena redakční rady, berounské kněze či přímo na mě (Jaroslav Vacík tel.: 607567591). Předem vám zaplatí Pán Bůh!

-vac-

- **Nástěnkář pro Beroun?** Našel by se někdo, kdo by se rád postaral o nástěnky a vývěsky v kostele sv. Jakuba a především v kapli Povýšení sv. Kříže v Berouně, kde je valnou většinu roku nástěnka tzv. "instantní", čili použitelná pro každou příležitost? Materiály pro tvoření nástěnky dáme k dispozici. **-red-**
- **Redaktor:** Ač jsme samozřejmě vděční za krásné příspěvky a svědectví, která píšete do BKZ, dovolíme si nyní oslovit široké čtenářstvo s další prosbou o pomoc v práci redaktorské. Nutně potřebujeme člověka s "novinářským duchem", který by byl ochoten se účastnit redakčních rad a psát o věcech aktuálních takřkajíc na zakázku - jednoduše řečeno, který by psal o tom, o čem ho poprosíme, navštěvoval akce, které nestihneme navštívit a podobně. Studenti to mohou využít jako praxi, dříve narození třeba jako nové zapojení do života farnosti... Samozřejmě hoden je dělník své mzdy a takový redaktor se může těšit na stejnou, jakou získávají všichni, kteří se vytváření farního časopisu účastní: Jde o měnu přímo "vatikánskou" - modlitby všech, kterým zpravodaj leží na srdci **-red-**

PODĚKOVÁNÍ: Někdy se nedá psaným slovem vyjádřit to, co člověk v srdci cítí. Přesto bych chtěla touto cestou, jménem celé naší rodiny, poděkovat všem, kteří byli spolu s námi účastni slavnosti křtu našeho syna Kamila, která se konala v červnu v kostele sv. Petra a Pavla v Litni. Poděkování patří zvláště chrámovému sboru pod vedením pana Jiřího Beščece, dále Vaškovi Klimentovi i ostatním zpěvákům, kteří zpřijemili tuto mši svatou. Děkujeme panu vikáři P. Josefovi Pecinovskému, který vážil cestu až k nám, do Litně - do místa svého dřívějšího působiště, aby zde s námi též oslavil mši svatou; a na neposledním místě patří poděkování našemu současnému duchovnímu otci P. Robertovi Hanačíkovi. Díky všem, kteří byli s námi přítomni tělem i duší. **Z. Alferyová, Liteň**

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: K životním jubilantům v září patří paní **Jana Hořejší** z Berouna (75 let), paní **Věra Ouředníková** z Loděnice (75 let), pan **Michal Gažo** z Králova Dvora (65 let), pan **Jiří Hazuka** starší ze Zdejciny (45 let) a paní **Jitka Vomlelová** z Berouna (35 let). *Dámy necht' nám laskavě prominou prozrazení dat, neboť jim i ostatním ze srdce přejeme jen vše dobré a na cestě za Hospodinem žádné kameny, které by se nedaly překročit.*

NAROZENÍ: V úterý **16. 8. 2005** se narodil **Martin Tadeáš Pletánek**. Rodičům a celé rodince do Svatého Janu pod Skalou přejeme v tuto chvíli především plnost požehnání, pokoje a především tělesného i duševního zdraví.

KŘTINY: V neděli 21. 8. 2005 byla ve Svatém Janu pokřtěna **Adélka Žižlavská**. Přejeme radost a požehnání do života.

POHŘBY: V měsíci srpnu jsme v modlitbách doprovodili na věčnost paní **Irenu Karasovou** z Berouna.

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnosti Beroun, Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Nižbor a filiální kostely na Vráži, Hýskově, Strádonicích a Chýňavě. Redakce: P. Josef Pecinovský, P. Michal Němeček, Ivana Vašků, Jaroslav Vacík, Ivana Průšová. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat nejpozději **do 20. dne měsíce** na faře či do schránky "Dotazy a příspěvky" v kostele.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě i na internetových stránkách farnosti: **www.beroun.farnost.cz**

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail: red.tym@seznam.cz**